

Кога се тиче како живе приче

Мене се тиче како живе приче. Да, баш сам до малопре о томе размишљала. Е па ова књига ,која се зове „Кога се тиче како живе приче“, може то да ми каже. Овде приче живе свој тајни живот. Знаш, ни ја то нисам очекивала али тако је. Овде постоји једна „Размажена прича“, јао како је само напорна! Тражила је госпођа „Размажена прича“ да јој се уклоне све тачке и зарези зато што изгледају као буве, а она има у себи једног дивљег вука који по природи има буве. Па је онда тражила и ово и оно, и да јој избаце вука...а каква је то прича о вуку ако и њој нема вука, је л' да? Ево, и „Алергична прича“ постоји. Алергична је на читаоце, баш чудно. Па вам је боље да, ако налетите на њу, да се претварате да сте нешто друго. Та прича стааално кија. Да бисте могли да је уопште прочитате морате убедити „Алергичну причу“ да у близини постоји још неко ко је читалац, а да ви то нисте. „Празна прича“ ја била сасвим празна па је отишла код доктора да се лечи од празнине. Када је тај доца питао причу каква прича би волела да буде, она није знала. Док је тражио начин како да помогне овој причи, доца ја нашао слику када је он био мали а у руци је држао плишаног меду. Сетио се како је тог меду много волео али га је изгубио. И тужни доца, расплакао се. Био је усамљен. „Празној причи“ је синнула идеја да је доца испуни једном причом о дечаку који је изгубио свог плишаног меду па га је нашао. Доца се много обрадовао због тога и том причом су испунили „Празну причу“ која сада више није празна.

Мени се ова књига јако допала јер ми је забаван и смешан тајни живот прича. Највише ми се допала „Прича од које се зева“, али... не могу вам открити баш све приче сада, морате нешто и сами прочитати. Препоручујем ову књигу не само деци него и одраслима да читају са децом зато што је лепше смејати се у друштву, зар не?

Тара Лекић IIIЗ

ОШ Вељко Дугошевић